

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/351/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5813205004
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5813205004.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a členov senátu JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnej veci žalobcu: Q. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XX, W. - U. XX-XXX, Poľská republika, s povoleným pobytom v Slovenskej republike na adrese ul. K. XXX/XX, XXX XX T., zastúpený JUDr. Milanom Hodanom, advokátom so sídlom A. D. 10, XXX XX W., proti žalovaným: 1/ T. K., rod. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXX, XXX XX R. nad V. a 2/ K. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXX, XXX XX R. nad V., o určenie neúčinnosti a neplatnosti darovacej zmluvy, v konaní o odvolaní žalovaných v rade 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 7C/52/2013-149 zo dňa 07. januára 2015, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu vo výroku I. m e n í tak, že súd u r č u j e, že darovacia zmluva, ktorú uzatvorili žalovaná v rade 1/ ako obdarovaná a žalovaný v rade 2/ ako darca dňa 29.05.2013, ktorej vklad bol povolený rozhodnutím Správy katastra Tvrdošín zo dňa 03.06.2013, číslo vkladu V 669/13 a ktorej predmetom bol prevod rodinného domu súp. č. XXX postavený na pozemku C-KN č. 467/1 a predmetom ktorej bol tiež prevod pozemkov C-KN, č. 467/1 - zastavané plochy a nádvorcia o výmere 113 m², č. 467/2 - zastavané plochy a nádvorcia o výmere 303 m², č. 4019/3 - zastavané plochy a nádvorcia o výmere 133 m², ktoré nehnuteľnosti sú evidované na LV XXX pre obec a kat. úz. R., v spoluvlastníckom podiele 1-ica, j e voči žalobcovi právne n e ú č i n n á .

Rozsudok okresného súdu vo výroku III. p o t v r d z u j e .

Rozsudok okresného súdu vo výrokoch II. a IV. z o s t á v a n e d o t k n u t ý .

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom určil, že darovacia zmluva, ktorú uzatvorili dňa 03.06.2013 žalovaná v rade 1/ ako obdarovaná a žalovaný v rade 2/ ako darca, ktorej predmetom je prevod rodinného domu súp. č. XXX, ktorý je postavený na pozemku CKN parc. č. 467/1, tiež prevod pozemku CKN parc. č. 467/1, parc. č. 467/2, parc. č. 4019/3, ktoré nehnuteľnosti sú evidované na LV č. XXX pre obec a k.ú. R. v spoluvlastníckom podiele 1/2-ica, je voči žalobcovi právne neúčinná (výrok I.). Vo zvyšku súd žalobu zamietol (výrok II.), vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (výrok III.), žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podanú žalobu vo výške 199,00 Eur na účet Okresného súdu Námestovo do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok IV.).

V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 11.07.2013 v znení zmeny zo dňa 30.06.2014 domáhal určenia, že darovacia zmluva č. V 669/2013 zo dňa 03.06.2013, ktorú uzatvorili žalovaná v rade 1/ ako obdarovaná a žalovaný v rade 2/ ako darca a ktorou žalovaný v rade 2/ previedol na žalovanú v rade 1/ spoluvlastnícky podiel v rozsahu 1-ice k rodinnému domu s. č. XXX a k

pozemkom C-KN, parc. č. 467/1, č. 467/2, č. 4019/3 nachádzajúcich sa v kat. úz. R., je voči žalobcovi ako veriteľovi právne neúčinná. Žalobca sa tiež domáhal určenia neplatnosti označenej darovacej zmluvy pre jej rozpor so zákonom, keďže žalovaný v rade 2/ tým, že zmluvu uzatvoril počas exekúcie, porušil zákaz nakladania s majetkom podliehajúcim exekúcii.

Okresný súd výrokom I. žalobe v časti o určenie, že darovacia zmluva č. V 669/2013 je voči žalobcovi právne neúčinná, vyhovel. V tomto smere vzal za preukázané, že k uzavretiu darovacej zmluvy č. V 669/2013 došlo v čase, kedy žalovaní v rade 1/, 2/ boli manželia a zároveň v čase, kedy žalobca mal voči žalovanému v rade 2/ súdom priznanú pohľadávku vo výške 19.916,35 Eur s príslušným úrokom z omeškania, a to rozsudkom Okresného súdu Námestovo zo dňa 23.05.2012, č.k. 8C/147/2011-66 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 23.01.2013, č.k. 7Co/236/2012-83. Obranu žalovanej v rade 1/, že darovacia zmluva bola uzatvorená v čase, kedy už so žalovaným v rade 2/ nežila v spoločnej domácnosti a mali rozdelené bezpodielové spoluvlastníctvo a že ona nemala vedomosť o záväzkoch žalovaného v rade 2/, okresný súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Poukázal na skutočnosť, že v prípade právneho úkonu, ktorý bol urobený medzi blízkymi osobami, úmysel ukrátiť veriteľa sa predpokladá. Táto vyvráťiteľná právna domnienka uľahčuje právnu pozíciu veriteľa. Uvedené neplatí, ak druhá strana preukáže, že ani pri náležitej starostlivosti nemohla poznať úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa. Žalobcovi stačilo tvrdiť, že napadnutým úkonom došlo k jeho ukráteniu. Ak blízka osoba mieni dosiahnuť zamietnutie žaloby, musí dokázať vynaloženie náležitej starostlivosti, ktorá však nepostačovala na poznatky o úmysle dlžníka ukrátiť jeho veriteľa. V tejto spojitosti má blízka osoba nielen povinnosť tvrdenia, ale aj dôkaznú povinnosť a nadväzne dôkazné bremeno. Žalovaná v rade 1/ síce tvrdila, že ani pri náležitej starostlivosti nemohla poznať úmysel žalovaného v rade 2/ ukrátiť žalobcu ako svojho veriteľa, bližšie však neobjasnila, akú starostlivosť vo vzťahu k spoznaniu úmyslu žalovaného v rade 2/ vyvinula. Len vo všeobecnosti tvrdila, že v tom čase nežila so žalovaným v rade 2/ v spoločnej domácnosti a mali spolu rozdelené bezpodielové spoluvlastníctvo. Už vôbec nepreukázala, že by vynaložila náležitú starostlivosť, aby spoznala úmysel žalovaného v rade 2/ ukrátiť svojho veriteľa. Pokiaľ žalovaná v rade 1/ tvrdila, že v čase uzavretia darovacej zmluvy nežila so žalovaným v rade 2/ v spoločnej domácnosti, okresný súd poznamenal, že v priebehu prvostupňového konania sa žalovaní v rade 1/, 2/ (spoločne s ich deťmi) zúčastnili dovolenky a pobytu v Paríži, čomu nasvedčuje zmluva o obstaraní zájazdu a letenka, ktoré listiny predložili sami žalovaní za účelom odročenia pojednávania. Tvrdenie žalovanej v rade 1/, že so žalovaným v rade 2/ nežila v spoločnej domácnosti, sa súdu javilo ako účelové aj z dôvodu, že na poslednom pojednávaní vo veci v rámci svojho výsluchu obaja odmietli odpovedať na otázku súdu, či v súčasnosti žijú v spoločnej domácnosti. Okresný súd ďalej v odôvodnení uviedol, že na závere o právnej neúčinnosti darovacej zmluvy nemení nič ani skutočnosť, že nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom prevodu podľa darovacej zmluvy, sú založené v prospech banky a Štátneho fondu rozvoja bývania. V tomto smere bol toho názoru, že uzatvorením darovacej zmluvy, ktorou sa žalovaný v rade 2/ zbavil majetku bez získania akejkoľvek protihodnoty, došlo k reálnemu ukráteniu veriteľa bez ohľadu na to, že na tomto majetku viaznu záložné práva.

Okresný súd výrokom II. žalobu v časti o určenie neplatnosti darovacej zmluvy č. V 669/2013 zamietol. V tomto smere v odôvodnení rozsudku uviedol, že pokiaľ žalobca argumentoval, že žalovaný v rade 2/ porušil zákaz nakladania s majetkom podliehajúcim exekúcii, okresný súd sa s touto argumentáciou nestotožnil. Zo správy súdneho exekútora JUDr. Ladislava Mikesku (u ktorého žalobca podal návrh na vykonanie exekúcie proti žalovanému v rade 2/ ako povinnému) totiž vyplynulo, že upovedomenie o začatí exekúcie bolo žalovanému v rade 2/ doručené dňa 11.08.2013, t.j. až po uzavretí napadnutej darovacej zmluvy. Až v tento deň došlo účinne k zákazu nakladania s majetkom, ktorý podlieha exekúcii. O trovách konania okresný súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p., nakoľko každá zo sporových strán mala vo veci len čiastočný úspech (žalobe bolo vyhovené len v časti o určenie neúčinnosti, nie však o určenie neplatnosti zmluvy).

Proti výroku I. rozsudku okresného súdu podali odvolanie žalovaní v rade 1/, 2/, ktorí žiadali rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Žalovaná v rade 1/ v odvolaní uviedla, že darovaciu zmluvu uzatvorila v čase, kedy nemala vedomosť o tom, že sa voči jej manželovi vedie exekučné konanie. Opätovne poznamenala, že so žalovaným v rade 2/ už dlhšiu dobu nežije v spoločnej domácnosti, ona sa zdržiava na adrese T. XXX, R. nad V., žalovaný v rade 2/ býva na adrese N. XXX, R. nad V.. Akékoľvek listy, zásielky sú manželovi doručované na adresu, na ktorej ona nebýva. Preto ani v čase uzatvorenia darovacej zmluvy nevedela a ani nemohla vedieť, že sú manželovi zasielané písomnosti týkajúce sa exekučného konania. Pokiaľ ide o úmysel žalovaného v rade 2/ previesť na ňu nehnuteľnosti na základe darovacej zmluvy, žalovaný v rade 2/ sa tak rozhodol v úmysle vyporiadať ich vzájomné majetkové vzťahy po zániku BSM, pričom ona toto jeho rozhodnutie

akceptovala. O inom úmysle žalovaného v rade 2/ nevedela. V závere odvolania poznamenala, že na to, aby súd mohol vysloviť, že zmluva je neúčinná, musia byť splnené viaceré podmienky. Medzi nimi je potrebné preukázať aj úmysel osoby ukrátiť veriteľa. Mala za to, že okresný súd sa touto podmienkou odporovateľnosti právneho úkonu nezaoberal vôbec, resp. nezistil dostatočne skutkový stav na to, aby mohol v rozhodnutí uviesť, že zmluva je neúčinná.

Žalovaný v rade 2/ v dôvodoch odvolania uviedol, že darovaciu zmluvu uzatvoril v čase, kedy nemal vedomosť o tom, že sa voči jeho osobe vedie exekučné konanie, nakoľko upovedomenie o začatí exekúcie mu bolo doručené až dňa 11.08.2013, t.j. po uzatvorení darovacej zmluvy. O tom, že sa proti nemu vedie exekučné konanie, samozrejme nevedela ani manželka, t.j. žalovaná v rade 1/. Tým, že okresný súd určil neúčinnosť darovacej zmluvy vo vzťahu k žalobcovi, neprimerane zasiahol do vlastníckych práv žalovanej v rade 1/. Vzhľadom na to, že so žalovanou v rade 1/ dlhodobo nežije v spoločnej domácnosti, žalovaná v rade 1/ nemohla vedieť, že vystupuje v exekučnom konaní ako povinný. Ďalej v odvolaní uviedol, že neboli splnené podmienky na to, aby súd určil neúčinnosť darovacej zmluvy. Prax ako i odborná literatúra uvádzajú, že pre úspešnosť odporovacej žaloby zákony vyžaduje, aby pohľadávka veriteľa dospela do štádia vymáhateľnosti. Vymáhateľnou sa rozumie taká pohľadávka, ktorej splnenie možno vynútiť cestou výkonu rozhodnutia (exekúcie). Mal za to, že pohľadávka v čase uzatvorenia darovacej zmluvy ešte v štádiu vymáhateľnosti nebola. V závere odvolania poznamenal, že na to, aby súd mohol vysloviť, že zmluva je neúčinná, musia byť splnené viaceré podmienky, medzi nimi je potrebné preukázať aj úmysel osoby ukrátiť veriteľa. Uzatvorením darovacej zmluvy nechcel zmenšiť svoj majetok v súvislosti s uspokojením veriteľa, touto zmluvou sa rozhodol darovať manželke nehnuteľnosť podľa vlastného rozhodnutia. Mal za to, že okresný súd sa touto podmienkou odporovateľnosti právneho úkonu nezaoberal vôbec, resp. nezistil dostatočne skutkový stav na to, aby mohol v rozhodnutí uviesť, že zmluva je neúčinná.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že pre splnenie podmienok odporovateľnosti právnych úkonov v zmysle § 42a Občianskeho zákonníka (ďalej už len „OZ“), ak išlo o právne úkony medzi dlžníkom a osobou blízkou, je postačujúce preukázať ich urobenie v určenej dobe a ukrátenie veriteľa. V týchto prípadoch totiž zákon úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa aj vedomosť blízkej osoby o tomto úmysle prezumuje. Žalovaná v rade 1/ ako blízka osoba mala teda preukázať, že úmysel svojho manžela ako dlžníka ukrátiť veriteľa nemohla v dobe urobenia odporovateľného právneho úkonu ani pri vyvinutí náležitej starostlivosti rozpoznať, čo však neurobila. Bolo na žalovanej v rade 1/ ako osobe blízkej dlžníkovi, aby si splnila dôkaznú povinnosť a navrhla také dokazovanie, z ktorého by nepochybne vyplynulo, že boli naplnené podmienky ubránenia sa odporovacej žalobe vo vzťahu k jej osobe. Žalobca poukázal i na výpoveď žalovaných na pojednávaní dňa 07.01.2015, kedy nepreukázali dôveryhodným spôsobom svoje tvrdenia a navyiac na otázky súdu odmietli vypovedať. Pokiaľ žalovaný v rade 2/ tvrdil, že svoj majetok previedol na žalovanú v rade 1/ v čase, kedy nemal vedomosť o tom, že sa proti jeho osobe vedie exekučné konanie, toto jeho tvrdenie je vyslovene účelové, nakoľko už od roku 2009 si je vedomý tej skutočnosti, že žalobca sa domáha vrátenia kúpnej ceny vyplatenej žalovanému v rade 2/ z titulu kúpnej zmluvy za nehnuteľnosť, ktorej žalovaný v rade 2/ nikdy nebol vlastníkom. Toto jeho tvrdenie vyznieva ešte absurdnejšie v kontexte rozhodnutia súdov, ktoré návrhu žalobcu o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy a vrátenie kúpnej ceny vyhovel. Preto žalovaný v rade 2/ musel si byť vedomý toho, že pokiaľ z jeho strany po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia súdu k vráteniu kúpnej ceny žalobcovi nedôjde, tento sa bude domáhať svojho nároku v exekučnom konaní. V závere vyjadrenia poznamenal, že proti žalovanému v rade 2/ bolo v znesené obvinenie pre prečin poškodzovania veriteľa a dňa 15.01.2015 bola na Okresnom súde Námestovo podaná obžaloba. Následne žalobca zaslal rozsudok Okresného súdu Námestovo č.k. 4T/41/2015-396 zo dňa 04.08.2015, právoplatný toho istého dňa, ktorým žalovaný v rade 2/ bol uznaný vinným z prečinu poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že darovacou zmluvou dohodnutou dňa 01.05.2012, podpísanou u notára dňa 29.05.2013, na základe ktorej bol dňa 03.06.2013 povolený vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, bezodplatne previedol na svoju manželku T. K. polovičný podiel na nehnuteľnostiach evidovaných na LV č. XXX k. ú. R. a takto sa zbavil svojho jediného hodnotného majetku postihnuteľného výkonom súdneho rozhodnutia, pričom zmaril vymoženie pohľadávok svojich veriteľov Q. J. v sume 19.916,35 Eur, S. Z. v sume 8.132,51 Eur, T. N. v sume 8.895,97 Eur a VB LEASING SK, spol. s r.o., Bratislava v sume 11.967,21 Eur.

Krajský súd ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 O.s.p. preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez

nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 za použitia § 156 ods. 3 O.s.p.) v napadnutom výroku I. podľa § 220 O.s.p. zmenil z nasledovných dôvodov:

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, považuje za potrebné v úvode svojho odôvodnenia uviesť, že predmetom odvolacieho prieskumu neboli výroky II. a IV. rozsudku okresného súdu, nakoľko proti označeným výrokom žiadna zo sporových strán odvolanie nepodala. Predmetom odvolacieho prieskumu bol rozsudok okresného súdu v časti výroku I. a tiež od tohto výroku závislý výrok o trovách konania, t.j. výrok III..

Odvolací súd vo vzťahu k výroku I. konštatuje, že okresný súd v tomto smere zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil. Okresný súd výrokom I. vo svojej podstate vyhovel tej časti návrhu žalobcu, ktorou sa v zmysle § 42a a nasl. OZ domáhal odporovateľnosti právneho úkonu - darovacej zmluvy č. V 669/2013, ktorým právnym úkonom žalovaný v rade 2/ (dlžník) ukrátil uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky žalobcu (veriteľa) tým, že svoj spoluvlastnícky podiel (v rozsahu 1-ice) vlastníci v nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXX kat. úz. R. bezodplatne previedol na žalovanú v rade 1/.

Zo skutkových okolností prejednávanej veci (tak, ako boli zistené prvostupňovým súdom) vyplýva, že žalobcovi bola proti žalovanému v rade 2/ priznaná rozsudkom Okresného súdu Námestovo zo dňa 23.05.2012, č.k. 8C/147/2011-66 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 23.01.2013, č.k. 7Co/236/2012-83 pohľadávka vo výške 19.916,35 Eur s 9 % ročným úrokom z omeškania z označenej istiny od 16.02.2012 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovaný v rade 2/ darovacou zmluvou s dátumom vyhotovenia 01.05.2012, ale ním skutočne podpísanou dňa 29.05.2013, ktorej vklad bol povolený príslušnou správou katastra dňa 03.06.2013 pod č. V 669/2013 previedol na žalovanú v rade 1/ (manželku) spoluvlastnícky podiel v rozsahu 1-ice vlastníci v nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXX kat. úz. R.. Žalovaný v rade 2/ nepreukázal (ani len netvrdil), že by mal nejaký iný majetok, z ktorého by bolo možné pohľadávku žalobcu uhradiť. Tomu nakoniec nasvedčuje i rozsudok Okresného súdu Námestovo zo dňa 04.08.2015, č.k. 4T/41/2015-396, zaslaný žalobcom v priebehu odvolacieho konania, z ktorého skutkovej vety vyplýva, že žalovaný v rade 2/ sa darovacou zmluvou č. V 669/2013 zbavil svojho jediného hodnotného majetku postihnutelného výkonom súdneho rozhodnutia, čím zmaril vymoženie pohľadávok viacerých veriteľov, medzi nimi i žalobcu. Takto zistené skutočnosti teda nasvedčujú tomu, že v prejednávanej veci boli splnené všetky zákonné podmienky pre úspešnú odporovaciu žalobu, t.j. 1. že pohľadávka žalobcu bola v čase vydania napadnutého rozsudku vymáhateľná, 2. že žalovaný v rade 2/ uskutočnil právny úkon (prevod spoluvlastníckeho podielu nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX kat. úz. R.) v úmysle ukrátiť žalobcu, pričom tento úmysel sa (vzhľadom na to, že išlo o právny úkon na osobu blízku) zo zákona predpokladá, 3. právnym úkonom žalovaného v rade 2/ skutočne došlo k ukráteniu žalobcu, nakoľko tento v dôsledku darovacej zmluvy č. V 669/2013 uzavretej medzi žalovanými v rade 1/, 2/ nemôže uspokojiť svoju pohľadávku voči žalovanému v rade 2/ ani sčasti, 4. žalobca podal žalobu v zákonom stanovenej 3-ročnej prekluzívnej lehote, ktorá začala plynúť odo dňa, kedy bola darovacia zmluva uzatvorená.

Odvolacie námietky žalovaných vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné.

Námietka žalovanej v rade 1/, že o iných úmysloch žalovaného v rade 2/ ako o úmysle vysporiadať ich vzájomné majetkové vzťahy po zániku BSM nemala vedomosť a že i napriek vynaloženiu náležitej starostlivosti nemohla spoznať úmysel žalovaného v rade 2/, že by darovacou zmluvou č. V 669/2013 chcel ukrátiť svojich veriteľov, neobstojí. V prípade uskutočnenia právneho úkonu medzi dlžníkom a osobou blízkou alebo právneho úkonu urobeného dlžníkom v prospech osoby jemu blízkej, žalujúci veriteľ nemusí tvrdiť ani preukazovať, že tejto blízkej osobe (v danom prípade žalovanej v rade 1/) musel byť úmysel dlžníka odporovateľným právnym úkonom ukrátiť veriteľa známy. Zákona (§ 42a ods. 2, 3 OZ) v tomto prípade predpokladá, že žalovaná v rade 1/ o takomto úmysle dlžníka vedela a bolo na nej, aby preukázala, že v čase uskutočnenia právneho úkonu nemohla dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľ spoznať, a to ani pri vynaložení náležitej starostlivosti. Obrana žalovanej v rade 1/ by mohla byť úspešná len v tom prípade, ak by tvrdila a zároveň preukázala, že vyvinula určitú aktivitu (preverenie) vo vzťahu k poznaniu úmyslu dlžníka ukrátiť svojich veriteľov. Nestačí len tvrdenie, že o úmysle dlžníka ukrátiť veriteľa nevedela, resp. nemohla vedieť. Zo skutkových okolností prejednávanej veci (tak, ako boli zistené prvostupňovým súdom) možno vyvodiť záver, že žalovaná v rade 2/ ničím nepreukázala skutočnosť, že by pred uzavretím darovacej zmluvy vyvinula nejakú aktivitu na to, aby spoznala úmysel manžela ukrátiť jeho veriteľov. Pre jej úspešnú obranu potom nepostačí tvrdenie, že o úmysle manžela ukrátiť jeho veriteľov (medzi nimi aj žalobcu) nevedela ani preukázanie, že s manželom mala zrušené bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, resp. že bývala na inej adrese. Z hľadiska možnej úspešnej

obrany proti odporovacej žalobe nie je právne významná ani skutočnosť, že dlžník a jemu osoba blízka nebývali v spoločnej domácnosti.

Pokiaľ odvolací súd (i napriek správny záverom okresného súdu) výrok I. napadnutého rozsudku zmenil, urobil tak z dôvodu niektorých nepresností, ktoré sa v označenom výroku vyskytli. Vo výroku I. napadnutého rozsudku bol uvedený nesprávny dátum uzavretia darovacej zmluvy (označená zmluva bola uzavretá dňom, kedy ju žalovaný v rade 2/ podpísal, t.j. dňa 29.05.2013), v uvedenom výroku ďalej absentoval údaj o registrovom čísle, pod ktorým bol vklad darovacej zmluvy povolený a tiež údaj o výmere pozemku CKN, parc. č. 4019/3, ktorá bola predmetom tohto právneho úkonu.

Výrok III. rozsudku okresného súdu, t.j. výrok o trovách konania odvolací súd podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil. Okresný súd v tomto smere správne aplikoval ust. § 142 ods. 2 O.s.p..

Výrokov II., IV. rozsudku okresného súdu sa odvolací súd týmto svojím rozhodnutím nedotkol, nakoľko proti ním odvolanie podané nebolo.

Žalobcovi ako úspešnému účastníkovi odvolacieho konania nebola priznaná náhrada trov tohto konania, nakoľko si ich neuplatnil a v tomto smere nepodal žiadny návrh (§ 224 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.